

BÀI HỌC 12

SỰ ĐOÁN PHẠT CHO BA-BY-LÔN

CÂU GÓC: “Tôi lại nghe một tiếng khác từ trên trời đến rằng: Hỡi dân ta; hãy ra khỏi Ba-by-lôn, kéo các người dự phần tội lỗi với nó, cũng chịu những tai họa nó nữa chẳng; vì tội lỗi nó chất cao tày trời, và Đức Chúa Trời đã nhớ đến các sự gian ác nó” (Khải huyền 18:4, 5).

KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: Khải huyền 17; Giê-rê-mi 51:13; Xuất Ê-díp-tô Ký 28:36–38; Khải huyền 13:1–8, 18; Khải huyền 16:2–12.

Tai họa thứ sáu làm giòng sông Ô-phơ-rát cạn khô, là biểu tượng cho việc các quốc gia và dân tộc của thế gian rút lại sự ủng hộ của họ đối với Ba-by-lôn của thời kỳ cuối cùng. Nhưng như chúng ta thấy qua bài học tuần rồi, sự sụp đổ của quyền ảnh hưởng của Ba-by-lôn sẽ xảy đến trước một sự lường gạt vĩ đại của quyền lực mờ tối trong việc nó sẽ mạo nhận mình là Đức Chúa Trời (Khải huyền 16:13, 14). Thế lực của thế gian mờ tối này sẽ thành công trong việc thúc đẩy các vua thế gian tụ họp nhau để cùng chống lại những kẻ trung tín của dân còn sót lại của Đức Chúa Trời tại A-ma-ghê-đôn.

Bắt đầu cho cuộc chiến trận khốc liệt là một cơn động đất dữ dội đến bởi tai họa thứ bảy. Cơn động đất rung chuyển và làm bể khối liên hiệp của Ba-by-lôn ra làm ba phần (Khải huyền 16:18, 19). Ba-by-lôn thời kỳ cuối cùng được diễn tả là một thành phố, chứng tỏ sự liên hiệp ngán ngùi của các quyền lực chính trị và tôn giáo của thế gian hiệp lại để chống đối lại dân Đức Chúa Trời. Khối liên hiệp này bị bể ra, gây nên sự phân chia của Ba-by-lôn thời kỳ cuối cùng.

Chúng ta phải nhớ là Khải huyền 16:19 tuyên bố về sự sụp đổ phần chính trị của Ba-by-lôn thời kỳ cuối cùng. Đoạn 17 và 18 cho chúng ta biết sự sụp đổ này có thật sự xảy ra không. Trước khi tả lại sự tàn rụi của Ba-by-lôn thời kỳ cuối cùng và các lý do làm nó sụp đổ (Khải huyền từ 17:12 đến 18:24), đoạn 17 diễn tả một hệ thống tôn giáo bội đạo, lần này qua hình ảnh của một người đàn bà tà dâm cỡi trên một con thú có hình đồ điêu, mà con thú ấy cùng các con gái của người đàn bà tà dâm, đi ra dụ hoặc thế gian để nghịch lại với Đức Chúa Trời (Khải huyền 17:1-11).

1. BA-BY-LÔN TÀ DÂM

Đọc Khải huyền 17:1, Giê-rê-mi 51:13 cho thấy rằng “nhiều dòng nước mà thành Ba-by-lôn nằm trên chỉ về sông Ơ-phơ-rát. Theo Khải huyền 17:15, các dòng nước biểu tượng điều gì?

Trong Kinh Thánh, người đàn bà biểu tượng cho dân của Đức Chúa Trời. Trong Khải huyền, hội thánh thật của Đức Chúa Trời được diễn tả như một người đàn bà trong trắng hay người vợ trung chính (Khải huyền 12:1; 22:17). Người dâm phụ thì tượng trưng cho hội thánh giả dối và bội đạo. Trong Khải huyền 17:5, người dâm phụ này được chỉ ra là Ba-by-lôn Lớn. Cũng như thành Ba-by-lôn của thời cổ đại đã phải nhờ vào dòng sông Ơ-phơ-rát thì mới được trù mật và sống còn, cũng vậy Ba-by-lôn của thời kỳ cuối cùng cũng phải nương tựa vào sự hỗ trợ của các dân tộc, các quốc gia mới thực hiện được chương trình của nó.

Đọc Khải huyền 17:2; Khải huyền 14:8 và Khải huyền 18:2, 3. Có hai nhóm người nào được nói đến rõ ràng là họ có một mối tương quan bất hợp pháp với, hay là bị dụ dỗ bởi Ba-by-lôn của thời kỳ cuối cùng?

Nhóm thứ nhất là các vua của thế gian, hay là quyền lực chính trị của thế giới. Họ được xem như là họ đã có một mối liên hệ ngoại tình với người dâm phụ Ba-by-lôn. Trong Cựu Ước, ngôn ngữ về sự gian dâm thường được dùng để nói lên sự phản bội Đức Chúa Trời của dân Y-sơ-ra-ên, để đi theo các tà giáo khác (Ê-sai 1:21; Giê-rê-mi 3:1-10). Mối liên hệ ngoại tình giữa các vua thế gian và người dâm phụ chỉ lên sự liên hiệp giữa Ba-by-lôn thời kỳ cuối cùng với các quyền lực chính trị của thế giới hay là một sự liên hiệp của hội thánh với thế lực của chính quyền.

Nhóm thứ hai có mối liên hệ bất hợp pháp với dâm phụ Ba-by-lôn là dân chúng trên thế gian, một số đông rất lớn. Các kẻ này, đời sống tâm linh họ đã say men rượu gian dâm của Ba-by-lôn. Khác với các quyền lực chính trị, dân chúng bị say bởi sự dạy dỗ và hành động giả hình của Ba-by-lôn, và họ tưởng rằng Ba-by-lôn sẽ bảo vệ họ. Khi người ta say, họ không suy nghĩ chín chắn và dễ bị cai trị (Ê-sai 28:7). Cả thế gian, chỉ trừ một số ít người trung tín còn sót lại, thay đều bị Ba-by-lôn làm cho hư hoại.

Cho đến hồi chung cuộc, như ngày nay, hay đã từ bao lâu nay, đám đông thường là sai lầm. Bởi thế, điều ấy dạy gì cho chúng ta về sự nguy hiểm khi chạy theo tình cảm hay ý kiến của đám đông, cho dầu nó được phổ thông đến đâu?

2. NGƯỜI DÂM PHỤ NGỒI TRÊN LƯNG CON THÚ MÀU ĐỎ ĐIỀU

Đọc Khải huyền 17:3. Một trong bảy vị thiên sứ tay cầm bảy cái bát chất đầy bảy tai họa có đưa cho Giăng xem sự phán xét đối với người dâm phụ ngồi trên các dòng nước. Khi Giăng thấy nàng, nàng đang ngồi trên lưng con thú sắc đỏ điều. Cho biết nước và con thú thích hợp với biểu tượng nào để tả về những kẻ ủng hộ Ba-by-lôn?

Khi Giăng được mang vào để nhận sự khải thị trong nơi hoang dã, ông nhìn thấy một người đàn bà ngồi trên lưng con thú màu đỏ. Nếu người dâm phụ biểu tượng cho một tôn giáo hay giáo hội, con thú biểu tượng cho một quyền lực chính trị. Hình ảnh của tôn giáo cỡi trên lưng của quyền lực chính trị (là quyền lực không phải thuộc về tâm linh) cho thấy sự liên kết của hai thực thể: tôn giáo và chính trị. Lời tiên tri cho thấy, hai thực thể này sẽ liên hiệp cùng nhau trong thời kỳ cuối cùng để áp đảo loài người. Sự ngồi trên lưng cho thấy là thế lực tôn giáo sẽ thống trị thế lực của chính quyền là thế lực đáng lý không thuộc vào đời sống tâm linh.

Tính chất nào của người dâm phụ chỉ về con rồng, về con thú từ biển lên, và con thú từ đất ra trong Khải huyền 12 và 13?

Người dâm phụ được diễn tả mặc áo màu lòe loẹt kiêu sa, màu tím hoàng gia và màu đỏ điều và đeo dây nữ trang bằng vàng, ngọc quý và trân châu. Trong thời cổ, cách ăn mặc và trang sức đầy châu ngọc nầy là thói ăn mặc để dụ hoặc kẻ theo mình của những người phụ nữ lăng loạn (Giê-rê-mi 4:30). Màu đỏ điều như màu máu để nói lên cái bản chất áp bức của hệ thống tôn giáo nầy.

Chiếc áo của kẻ dâm phụ là chiếc áo giả mạo bắt chước theo áo của Thấy Tế Lễ Thượng Phẩm trong Cựu Ước và cũng mang các màu của áo ấy (Xuất Ê-díp-tô Ký 28:5, 6). Các lời phạm thượng khắc trên trán của người dâm phụ được thay thế cho câu “Thánh Khiết Qui Về CHÚA” khắc trên chiếc thẻ bài đeo trên mũ của thầy tế lễ (Xuất Ê-díp-tô Ký 28:36-38). Cái chén trên tay nàng nhắc cho chúng ta tới các vật dụng biệt riêng nơi Đền Thờ mà vua Bê-n-xát-sa đã mang ra để dùng cho yến tiệc của mình khi vua và các khách uống rượu của họ từ các ly đĩa ấy (Đa-ni-ên 5:2-4). Cái chén trong tay người dâm phụ trông như là cái vỏ bẻ ngoài đây là lẽ thật nhưng thật sự là để che đậy rượu chứa đầy sự gian dối – là tôn giáo giả dối của Satan trong thời kỳ cuối cùng – mà nó dùng để dụ dỗ dân của Đức Chúa Trời.

Người dâm phụ Ba-by-lôn còn được diễn tả thêm rằng nàng say máu của các thánh và các đấng tử đạo vì tin vào Đấng Cơ Đốc và làm chứng về Ngài. Huyết ác nầy nối liền Ba-by-lôn thời kỳ cuối cùng với sự bội đạo của Cơ Đốc giáo trong thời trung cổ do chính các giáo hoàng thời ấy cầm đầu, và đã giết hàng triệu tín đồ của Đấng Cơ Đốc nào trung thành với Phúc Âm.

Nét diễn tả người dâm phụ Ba-by-lôn cho thấy giống như hình ảnh của Giê-sa-bêl tại hội thánh Thi-ơ-ti-rơ (Khải huyền 2:20-23). Hình ảnh hai phụ nữ nầy có điểm tương đồng nào với bản tính của Ba-by-lôn thời kỳ cuối cùng?

3. NHẬN DIỆN CON THÚ SẮC ĐỎ ĐIỀU

Khải huyền 17:3 tả con thú màu đỏ điều có những điểm tương tự như con thú từ biển lên trong Khải huyền 13, là con thú gây chiến và thẳng dân của Đức Chúa Trời (Khải huyền 13:5-7). Có sự đàn áp đạo đã làm người đàn bà ngay thẳng phải chạy ẩn náu trong nơi đồng vắng trong thời kỳ 1,250 ngày/năm, từ năm 538 – 1798 (Khải huyền 12:13, 14). Mặc dầu đang sống trong một thời đại tôn giáo đại đồng, Tin Lành giáo vẫn luôn nhớ tới thời kỳ đàn áp của quá khứ, bởi vì, theo lời tiên tri, sẽ có những điều tương tự hay tệ hơn, của thời đại ấy sẽ xảy ra trở lại.

Đọc Khải huyền 17:8, so sánh các chữ dùng trong câu này với Khải huyền 13:8. Khải huyền 13:3 làm sáng tỏ ba giai đoạn của sự hiện hữu và các hoạt động của con thú thế nào?

Con thú màu đỏ điều được nhận diện là con thú trước đã có, mà bây giờ không còn nữa; nó sẽ từ dưới vực lên và đi đến, chốn hư mất. Ba giai đoạn là, thứ nhất, giả mạo danh thiên thượng: Giê-hô-va là “Đấng Hiện Có, Đã Có Và Còn Đến” (Khải huyền 1:4; và 4:8). Vì vậy con thú cũng tự xưng ba giai đoạn:

Nó đã có. Nó đã hiện diện trong quá khứ. Các hoạt động trước của nó kéo dài trong thời kỳ tiên tri 42 tháng, hay là 1260 ngày/năm (xem Khải huyền 13:5 và Bài Học số 9, ngày Thứ Nhất).

Nó không có. Với vết thương đến chết (Khải huyền 13:3), con thú đi vào giai đoạn không hiện hữu, ít nhất trong vai trò làm kẻ áp bức, vào năm 1798. Nó băng đi một thời gian khỏi thế trường; nhưng rồi nó sống sót.

Cuối cùng với vết thương lành lại, con thú sẽ trở lại, sống và đẩy sự cuồng nộ của Sa-tan.

Khải huyền 17 diễn tả con thú của Khải huyền 13:1-8 vào thời kỳ vết thương nó đã lành. Trên lưng con thú hồi sinh này, ngày nay lại có người dâm phụ Ba-by-lôn ngồi. Nhưng một lần nữa sự liên kết của tôn giáo và chính quyền cũng sẽ ngăn ngừa, và cũng như trong thời kỳ Trung Cổ, sự bất bớ và đàn áp đạo thật của Chúa lại xảy ra.

“Hãy để sự chống đối nổi dậy, hãy để cho sự cố chấp và thiếu khoan dung lay chuyển, hãy để cho sự bức hại trở nên căm phẫn, và lòng nhẫn tâm và đạo đức giả sẽ nhường bước cho đức tin; nhưng Cơ Đốc nhân thật sẽ đứng vững như một tảng đá, đức tin của người mạnh mẽ hơn, hy vọng của người sáng hơn, hơn cả những ngày thịnh vượng.” – Ellen G. White, *The Great Controversy*, trang 602. Sự thận trọng nào chúng ta phải có để nghe các lời cảnh báo này, để áp dụng vào kinh nghiệm người tín đồ mà chúng ta cần có trước khi những dấu hiệu sau cùng mở ra?

4. BẢY CÁI ĐẦU CỦA CON THÚ

Đọc Khải huyền 17:9-11 cùng với Khải huyền 13:18. Muốn hiểu hình ảnh của bảy cái đầu cần có sự khôn sáng. Sự khôn sáng nào chúng ta nói đến ở đây? Làm thế nào để nhận được sự khôn sáng thiên thượng này (xem Gia-cơ 1:5)?

Thiên sứ giải thích rằng bảy cái đầu là bảy ngọn đồi. Có một số nhà phiên dịch cho đây là chỉ về bảy ngọn đồi mà thành La Mã được xây trên, và vì vậy họ dịch chữ này đến từ chữ “*oroi*” trong tiếng Hy Lạp (có nghĩa là “*núi*”) ra “*đồi*”. Trong Kinh Thánh, các núi thường biểu tượng cho các quyền lực hay đế quốc của thế gian (Giê-rê-mi 51:25; Ê-xê-chi-ên 35:2, 3). Trong lời tiên tri của Kinh Thánh, “các vua” để chỉ về các vương quốc (xem Đa-ni-ên 2:37-39; Đa-ni-ên 7:17). Như vậy bảy ngọn núi chỉ về bảy triều đại thành công nối tiếp nhau đã cai trị phần lớn thế giới tây phương suốt lịch sử, và qua các triều đại ấy Sa-tan đã chống đối Đức Chúa Trời và hãm hại dân Ngài.

Trong thời điểm của ông Giăng khi có sự hiện thấy, năm trong số bảy triều đại ấy đã sụp đổ, một triều đại đang có, và một triều đại khác chưa đến. Tuy không có một ý kiến nào được tất cả các nhà phiên dịch Kinh Thánh Cơ Đốc cùng đồng ý, nhiều người cùng đồng ý ở điểm năm triều đại đã sụp đổ trong thời Cựu Ước là các triều đại luôn tìm cách hãm hại dân Chúa là: Ê-díp-tô, A-si-ri, Ba-by-lôn, Mê-đô Ba-tư; và Gờ-réc. Triều đại đang có là Đế quốc La Mã trong thời ông Giăng.

Vương quốc thứ bảy “chưa hầu đến” là con thú của Khải huyền 13, giáo hoàng được hồi sinh, đã thống trị và làm hư dân Đức Chúa Trời – đến sau thời kỳ của Giăng và sau sự sụp đổ của Đế quốc La Mã thờ tà thần.

Lịch sử đã chứng minh tỏ tường sự thật của lời tiên tri này, là những lời viết hằng bao thế kỷ trước khi sự kiện thật sự xảy ra.

Giăng còn được cho biết thêm rằng con thú sắc đỏ điều là quyền lực thứ tám của thế giới, cho dầu nó chỉ là một trong bảy cái đầu. Đầu nào trong số bảy đầu ấy? Bởi vì các đầu này thay nhau thống trị thế giới theo thứ tự, thì cái thế lực thứ tám phải là cùng cái đầu thứ bảy nhưng sau khi nó bị thương đến chết và hồi sinh trở lại. Cùng thời điểm của thế lực thứ tám này thì con thú sắc đỏ xuất hiện, mang theo những chương trình to lớn hơn cho dân phụ Ba-by-lôn. Hiện nay chúng ta đang sống trong thời kỳ của vết tử thương lại trở nên lành. Đầu thứ tám sẽ xuất hiện ngay trước giờ cuối cùng của thế giới và nó sẽ đi vào sự diệt vong.

5. SỰ PHÁN XÉT CHO BA-BY-LÔN

Đọc Khải huyền 17:12-15 cùng với Khải huyền 16:14-16. Bạn học biết gì về “mười vua”?

Có nhiều lời giải thích khác nhau về danh tính của mười vị vua. Nhưng Khải huyền cũng không nói cho chúng ta biết họ là ai. Chúng ta chỉ có thể phân tích từ các câu Kinh Thánh để biết họ là các vua có một thời cai trị ngắn ngủi và họ liên kết cùng nhau để cùng ủng hộ người dâm phụ. Số các vua này là số các quyền lực thế gian sẽ hứa nguyện lòng trung thành với con thú.

Khải huyền 17:13, 14 nhắc lại cho ta thấy cuộc chiến sẽ đưa đến A-ma-ghe-đôn trong Khải huyền 16:12-16. Trận chiến ấy sẽ mang các quyền lực có thể làm phép lạ của ma quỷ, cùng với con rồng, con thú từ biển lên, tiên tri giả, và các thế lực liên hiệp của thế gian sẽ gây chiến cùng Chiên Con. Điều này chứng tỏ rằng trận A-ma-ghe-đôn không phải là một cuộc chiến giữa các đội binh quân sự bùng nổ vì vấn đề của vùng Trung Đông, bèn là một cuộc thư hùng cuối trước giờ Đức Chúa Giê-su tái tâm mà Sa-tan đem hết sức lực để tranh chiến cùng các thiên sứ thiên đàng.

Đọc Khải huyền 17:16-18. Với những gì chúng ta đã đọc trong Khải huyền 16:2-12, điều gì nằm đằng sau việc mười vua bỗng đứng thay đổi thái độ với Ba-by-lôn? Ai ở đằng sau những điều xảy đến cho Ba-by-lôn?

Mười cái sừng, tượng trưng cho mười quyền cai trị tiếp theo La Mã của các quốc gia tại Âu châu, đẩy những sự thù hằn, bồng cùng nhau chống lại dâm phụ Ba-by-lôn (là hình ảnh của hệ thống giáo hoàng thời kỳ cuối cùng), làm cho dâm phụ lỏa lồ và bị bỏ rơi; các nước ấy rĩa rói thịt người dâm phụ và thiêu đốt bà ta. Khi ông Giăng viết các lời này về những điều xảy đến với dâm phụ Ba-by-lôn, ông dùng ngôn ngữ tương tự như những lời Đức Chúa Trời phán những điều sẽ xảy đến cho Giê-ru-sa-lem (Giê-rê-mi 4:30). Bị đốt thiêu trong lửa là sự hành phạt đối với con gái của một thầy tế lễ đã phạm tội tà dâm (Lê-vi Ký 21:9). Các thế lực chính trị đã bị gạt gẫm nay thấy rằng Ba-by-lôn không thể bảo vệ họ khỏi các tai họa. Thấy mình bị lừa dối, tức giận, họ nổi lên tấn công Ba-by-lôn. Đây là một hệ thống tôn giáo bội đạo của thời kỳ cuối cùng mà bao lâu người ta lầm tưởng là của thiên thượng, vì lẽ đó dân cư trên đất đã đồn nhận niềm tin ấy là một phần cá tính của mình.

Chúng ta không ai hoàn toàn biết thời kỳ cuối cùng sẽ ra sao và sẽ có những sự kiện nào. Nhiều câu hỏi vẫn chưa được hoàn toàn giải đáp, và có thể còn làm chúng ta thêm nhầm lẫn. Nhưng lời hứa trong Khải huyền 17:14 là lời hứa quan trọng, và lời hứa ấy có ý nghĩa gì với chúng ta?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Trước khi Ba-by-lôn bị hủy diệt, một tiếng kêu từ thiên đàng thúc giục dân Đức Chúa Trời còn đang ở trong Ba-by-lôn hãy “Ra khỏi Ba-by-lôn, hỡi dân ta” (Khải huyền 18:4). Vẫn còn nhiều người thờ lạy Đức Chúa Trời nhưng vẫn còn ở trong Ba-by-lôn vì nhiều lý do khác nhau. Với họ, Đức Chúa Trời dùng hội thánh thời kỳ cuối cùng của Ngài để kêu gọi những người nầy ra khỏi hệ thống tôn giáo bội đạo và dùng chung đụng trong tội lỗi với nó. Họ phải ra khỏi để tránh không nhận chung số phận dành cho nó. Đức Chúa Trời không muốn một ai ở trong Ba-by-lôn phải bị hư mất (2 Phi-e-rơ 3:9). Khải huyền 19:1-10 cho thấy nhiều người kính sợ Đức Chúa Trời mà còn ở trong Ba-by-lôn sẽ trả lời tiếng kêu gọi nầy. Hãy nghĩ, nếu chúng ta là hội thánh của thời kỳ cuối cùng của Chúa thì trách nhiệm của chúng ta phải là lớn lao thế nào. Điều nầy phải dạy gì cho chúng ta rằng chúng ta cần có lẽ thật của Đức Chúa Trời trong tâm hồn mình luôn và cần có ơn Đức Thánh Linh tuôn đổ trên đời sống mình?

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Như Khải huyền 18:4 cho thấy, có nhiều người kính sợ Đức Chúa Trời trong Ba-by-lôn nên Ngài gọi họ là “dân ta”. Hãy suy gẫm về câu nói nầy, “Sứ điệp này phải được rao truyền, nhưng khi nó phải được đưa ra, chúng ta nên cẩn thận đừng xô đẩy, lấn áp và lên án những người chưa có ánh sáng mà chúng ta có. Chúng ta không quá độ trong việc thực hiện những nỗ lực khó khăn với người Công giáo. Trong vòng người Công giáo có nhiều người là những người theo Chúa tận tụy nhất, và những người bước đi trong mọi ánh sáng chiếu soi họ, và Đức Chúa Trời sẽ làm việc thay cho họ. Những người đã có những đặc quyền và cơ hội lớn, mà lại không chịu cải thiện sức mạnh thể chất, tinh thần và đạo đức của họ, . . . là những kẻ có nguy cơ lớn hơn và sẽ bị lên án nhiều hơn trước mặt Đức Chúa Trời hơn là những người mắc lỗi về các điểm giáo lý, nhưng là những kẻ cố gắng sống để làm điều tốt cho người khác.” – Ellen G. White, *Evangelism*, trang 575. Tư tưởng nầy dạy chúng ta phải đối xử thế nào với người khác?
2. Khải huyền đoạn 17 diễn tả người dâm phụ ngồi trên lưng con thú màu đỏ điều. Trong khi người đàn bà trong đoạn 12 biểu tượng hội thánh trung tín của Đức Chúa Trời, người đàn bà trong đoạn 17 chỉ về hội thánh bội đạo đang dụ dỗ thế gian xa rời Đức Chúa Trời. Trong quan điểm của bạn, có những điểm tương đồng hay dị đồng nào trong hai người đàn bà (hay hai hội thánh) nầy? Quan trọng hơn, chúng ta học gì qua sự so sánh nầy?
3. Các câu Kinh Thánh của tuần nầy vẽ một bức tranh thật tuyệt vọng cho tình cảnh của thế giới tôn giáo và chính trị trong giai đoạn cuối cùng trước khi Đấng Cơ Đốc trở lại trong chiến thắng. Điều nầy dạy gì để chúng ta phải ngay bây giờ phải giữ lòng tin trung, chân thật và tinh khiết với sứ điệp mà Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta? Đọc Khải huyền 16:15, một lời kêu gọi cho sự trung tín dẫu giữa những sự bội đạo của thế gian. Chúng ta áp dụng thế nào các lời cảnh báo nầy cho chính bản thân mình ngay bây giờ?